

det og det Sted er Val hele Natten, de Steder ere aabne, der kan man danse og drikke hele Natten igennem. Fem—seks Steder rundt omkring i Byen kan man saaledes gaa hen og drikke hele Natten igennem; der maa holdes aabent, men de ordentlige Beværetninger skulle derimod lukkes præcis Kl. 12. Det er dog i allerhøjeste Grad urimeligt. Den Slags Ting afføder en Fristelse for Folk, der have Lust til at sidde sammen noget længere, end de kunne paa en pæn, offentlig Restauration, til at gaa hen paa et saadant Sted, hvor Fristelserne ere langt mangfoldigere og flere end paa en offentlig Restauration. Nej, mine Herrer! Lad os blot ikke bryde os om at træffe Foranstaltninger, som forhindre Folk i at sidde sammen paa en god, offentlig, pæn Beværetning, medens de frit kunne have Lov til at gaa hen paa disse andre Steder, som — ja, de ere jo ganske vist ogsaa lovlige — men som dog byde langt større Fristelser end en pæn offentlig Beværetning! Hvis man vilde prøve paa at lukke hundrede lovlige, offentlige Beværetninger, er der ingen Tvivl om, at der snart vil vokse rustende Smugtroer og det, som værre er, frem. Erfaringen viser jo, hvad det fører med sig, at man lukker de offentlige Beværetninger eller træffer stærkt rigoristiske Bestemmelser om Spiritusudskæntning i det hele taget. Man ser det fra selve det Land, hvis Ordning er den højtærede Ministers Ideal, saa vidt jeg ved, nemlig Norge. Der er der truffet saadanne Bestemmelser, som jeg tror den højtærede Minister tænker sig en Gang skulle blive Konsekvenserne af de Lovforanstaltninger, den højtærede Minister nu vil søge at bringe os ind paa. Hvad er nemlig Følgen bleven af, at man i Norge har truffet saarigoristiske Bestemmelser om Udskæntningen af Spiritus, at Udskæntningen kun kan foregaa paa enkelte Steder og i et bestemt Samlags Lokaler eller i alt Fald i Lokaler, hvor det er dette Samlag, som har Udvalg, hvor det er forbudt at udskænke fra Aftenen før hver Helligdag indtil op paa Formiddagen Dagen efter Helligdagen, og hvor man har lagt en meget høj Skat paa Brændevin? Ja, Følgen deraf er bleven den, at i det Aar, da disse Lovforanstaltninger have virket, er der i Kristiania, en By med 180,000 Indbyggere, blevet arresteret 2,000 Mennesker flere paa offentlig Gade paa Grund af Drukkenstab, end der blev arresteret det foregaaende Aar; og Forholdet er det, at der i denne By med sine 180,000 Indbyggere i eet Aar er blevet arresteret 19,141 Personer for Drukkenstab, medens der i Kjøbenhavn, hvor man slet ikke har truffet disse rigoristiske Be-

stemmelser, og som er en By paa 340,000, kun er arresteret mellem seks og syv Tusind Personer for den samme Forseelse, medens der, hvis Procentantallet skulde have været det samme som i Kristiania, i Kjøbenhavn skulde have været arresteret 37,700 Personer for denne Forseelse. Det, der altsaa vil være den øjensynlige Følge af, at man træffer den Slags Bestemmelser, er, at vi gradvis ville nærme os op til, at der blev arresteret 40,000 Mennesker om Aaret for Drukkenstab her i Kjøbenhavn, og det er jo ganske naturligt, for naar man flytter Driffreriet fra de offentlige Beværetninger til Hjemmene, vil det blive baade intensivere og farligere. I Mod sætning til disse Tvangsforanstaltninger og deres absolutte Orkesløshed staar det ganske overordentlig heldbringende Arbejde, som Afholdsbevægelsen har gjort; for det første har Afholdsbevægelsen her i Danmark faaet en Mængde Mennesker til helt at lade være med at drikke Spiritus, og det er naturligvis et Gode, men den har gjort en Ting til, som er langt mere værdifuld. Den har i alt væsentligt her i Landet affattet Tvangsdriffreriet og er i Færd med fuldstændig at gøre det. Med Tvangsdriffreriet mener jeg det Driffreri, som fremkommer paa den Maade, at den ene byder den anden og ikke vil modtage noget Nej. Naar man har faaet Opfordring til at drikke et Glas Øl med en Mand, og der derefter kommer en anden og opfordrer en til det samme, vil denne sidste, hvis man svarer ham: nej Tak, jeg kan ikke, svare: Naar Du kunde drikke med ham, saa kan Du ogsaa drikke med mig. Det er det, jeg mener med Tvangsdriffreriet, og det er Afholdsbevægelsen i Færd med at udrydde her i Landet, og det er en ganske overordentlig værdifuld Ting. Det er den Vej, vi skulle fremad. Det er Frivillighedens Vej, det er den Vej, som Afholdsbevægelsen gaar. Den lærer Folk, at det er en Skam at drikke sig fuld. Det fører til Resultater, som ere heldbringende, men ikke det, at man griber til Tvangsforanstaltninger, hvis Berettigelse Befolkningen ikke anerkender, og for hvilke Befolkningen ikke bærer sig, men derimod rejser sig i Tross. Derved naar man ikke andet, end man forsøger Driffreriet. Det er ud fra disse Betragtninger, at Mindretallet har stillet de Forslag, som det er fremkommet med, og som gennem Betænkningerne ere bleve Tingets ærede Medlemmer bekendte. Men der er endnu et Hensyn, som har gjort sig gældende, om end kun som et Bihensyn, det er Hensynet til nogle Mennesker, som vilde blive i høj Grad forurettede, hvis disse Tvangsforanstaltninger, som her ere foreslaaede, blive satte i Værk. Det er Op-